

עלון מס' 31

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת קדושים

קדושת ד' המחייבת

"קדושים תהיו – כי קדוש אני ד' אלוקיכם" (ויקרא יט,ב) מתוך שיש לכם שייכות אל ד' – **קדושתו מחייבת אתכם בכל פרטיותכם.**

יש בתורה פרשיות עם ריבוי של מצוות, ונכון מאד הדבר באשר לפרשת קדושים – שיש בה ריבוי של מצוות בכמות של נ"א מצוות! (51) כאשר מיד **ובסמוך אליהם** (לכמה מהן) נאמר: "אני ד' אלוקיכם".

ומצינו עוד דבר: כמה פעמים אחרי מספר מצוות ישנו **גם ציווי על הזכירה**. ואף הזכירה צריכה להיות מתוך ש'אני קדוש' **ואתם שייכים לי** – הרי שגם אתם צריכים להיות קדושים!

אכן, כך – יש להבין את עומק העניין שאנו עומדים מולו – היינו שמתוך 'הכלליות' ושמי השמים יורדת הקדושה אל פרטי הפרטים, וכל זה מתוך ש"אני ד' – המוציא אתכם (אותך) מארץ מצרים..." (על פי ויקרא פרק כה, לח)

אחרי האידיאליות הכללית והקדושה הכללית, ייאמר [לכל הפחות] "איש אמו ואביו תיראו" (פרק יט, ג) וכן תיאמרנה שאר המצוות השמעיות ושמירת השבת. ואם גם זה מתעכב אז לפחות "אל תפנו אל האילים" וכל זה משום ש"אני ד' אלוקיכם" (שם, שם ד) **נמסר בשם הדוד רבי חיים זצ"ל.**

והנה [בקדושה] - (הסוגריים בכת"י!) **של ישראל נאמר "בנים אתם לד' אלוקיכם"** (דברים פרק יד, א) **כלומר**, כי כשם שיש לכבד את אבינו שבשמים – הוא הקדוש ברוך הוא, כך - יש לכבד אב ואם שבארץ. היינו – ויתירה מזו - שיש כך ללמוד מן היחס להורים לעניין עבודת ד'. (ועוד למדנו דברים מופלאים בזוהר חלק ג [רעיא דמהימנא] עמ' רפא, א-ב)

על פי "**מאורות הרצי"ה**" (פרשת קדושים תשכ"ב עמ' שכו-ז) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

